

Vedtak 2007

Sakene er listet opp i kronologisk rekkefølge hvor de nyeste vedtakene ligger nederst på siden.

Sak nr. 1/2007

Saken gjaldt fusk, der en student hadde benyttet en kilde uten henvisning til denne. Det var ikke referert til kilden verken i teksten eller i litteraturlisten, og studentens besvarelse fremsto derfor som hennes eget arbeid. Felles klagenemnd fant at underinstansen hadde begått en rekke saksbehandlingsfeil, men at disse ikke hadde virket bestemmende på vedtakets innhold.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet med den endring at annullering kun gjaldt prosjektoppgaven.

Sak nr. 2/2007

Saken gjaldt fusk. En student hadde i forbindelse med et etter- og videreutdanningsprogram, innlevert eksamensbesvarelser som i stor og omfattende grad var lik andre eksamenskandidaters arbeid. Felles klagenemnd fant det bevist at det forelå fusk, samt at studenten hadde handlet forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett år, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 3/2007

Saken gjaldt fusk, der underinstansen hadde fattet vedtak om annullering og utestenging. Felles klagenemnd fant at underinstansen hadde bygget på feil forståelse av skyldkravet, og at studentene som hadde påklaget vedtaket, ikke hadde vært grovt uaktsomme. I tillegg ble det slått fast at underinstansen ikke hadde oppfylt sin veiledningsplikt. Det var heller ikke tatt standpunkt til begjæringen om utsettelse med iverksetting av vedtaket, hvilket er et krav etter forvaltningsloven § 42.

Resultat: Studentenes klage ble tatt til følge.

Sak nr. 4/2007

Saken gjaldt utestenging etter uhl. § 4-8 (2). En sykepleiestudent skulle gjennomgå praksisperiode ved et sykehus, men fikk ikke denne bestått. Det ble gitt anledning til nytt forsøk ved samme sykehus. Allerede noen dager etter at ny praksis var påbegynt, ble studenten tatt ut av tjeneste. Avdelingen på sykehuset fant det uansvarlig å la studenten få fortsette. Avgjørelsen ble begrunnet med at studenten hadde sviktende teoretisk forståelse, og hadde gitt en pasient medisin uten tillatelse fra sykepleier, samt utsatt pasienter og personalet for smitte ved ikke å forholde seg til de hygieniske prinsipper. Dette var skjedd til tross for helt klare beskjeder til studenten. Underinstansen fattet vedtak om utestenging i tre år. Felles klagenemnd fant at studenten grovt klanderverdig hadde opptrådt på en slik måte at det var skapt fare for liv eller helse. Det var ikke tale om noe enkeltstående forhold. Studenten hadde gjort flere alvorlige feil i løpet av kort tid. Formålet med lovbestemmelsen er beskyttelse av pasientene, og Felles klagenemnd fant at utestenging i to år var en adekvat reaksjon som ivaretok dette hensynet.

Resultat: Underinstansens vedtak ble stadfestet med den endring at utestengingsperioden ble satt til to år.

Sak nr. 5/2007

Saken gjaldt fusk. I forbindelse med hjemmeeksamen, leverte to sykepleiestudenter hver sin besvarelse som gjennomgående inneholdt identiske setninger og avsnitt. Dette irregulære forholdet ble ansett å være omfattende og forekom i teoridelen, diskusjonsdelen og konklusjonen i besvarelsene. Studentene var blitt anbefalt å utvikle forskjellige problemstillinger. Felles klagenemnd fant at studentenes eksamensbesvarelser ikke tilfredsstilte kravene til å være individuelle og selvstendige arbeider, og at det objektivt sett forelå fusk. Det ble funnet bevist at klagerne hadde handlet forsettlig.

Resultat: Klagen førte ikke frem. Underinstansens vedtak om annullering, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 6/2007

Saken gjaldt fusk. Det ble funnet samsvar mellom en oppgavebesvarelse i forbindelse med hjemmeeksamen og kilder på internett. Studenten hadde ikke oppført internettkildene verken i litteraturlisten eller andre steder i besvarelsen. Felles klagenemnd fant det klart at flere avsnitt i besvarelsen enten var tilnærmet identiske, eller hadde klar likhet med avsnitt i kilder på internett, og uten at dette var markert ved direkte referanser og anførselstegn, eller på annen måte. Dette irregulære forholdet var så omfattende at det ikke kunne bero på noen tilfeldighet. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, samt at studenten hadde handlet forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 7/2007

Saken gjaldt fusk. En student innleverte i forbindelse med hjemmeeksamen en oppgavebesvarelse, der det ble funnet samsvar mellom denne og en kilde på internett. Det kopierte innholdet fra kilden utgjorde åtte sider av besvarelsen. I tilknytning til et avsnitt på side 8, var det henvist til Samferdselsdepartementet, og på side 13, var det henvist til www.odin.dep.no. I litteraturlisten var Samferdselsdepartementet oppført under et punkt, mens www.odin.dep.no var oppført under et annet punkt. Studenten hadde enkelte steder i eksamensbesvarelsen bearbeidet teksten, slik at denne derved fremsto som hennes egen. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, samt at studenten hadde handlet forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging for en periode på to semestre, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 8/2007

Saken gjaldt fusk, der det i en eksamensbesvarelse ble avdekket bruk av internettkilder uten henvisning til disse. Underinstansen hadde fattet enstemmig vedtak om annullering og utestenging til og med april 2007. Klagen gikk blant annet ut på at det var skjedd en urimelig forskjellsbehandling av studenten i forhold til en annen eksamenskandidat. På bakgrunn av sakens dokumenter, vurderte Felles klagenemnd det slik at både eksamensbesvarelsen til studenten og til den andre eksamenskandidaten, innebar fusk i henhold til gjeldende regelverk. Studenten fikk sin eksamen annullert og ble i tillegg utestengt frem til og med april 2007. Når det gjaldt mistanken om fusk mot den andre eksamenskandidaten, så ble denne saken frafalt og besvarelsen vurdert til ikke bestått. Felles klagenemnd la til grunn at institusjonens

saksbehandling hadde ført til forskjellsbehandling uten saklig grunn, og som virket sterkt urimelig.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig opphevet.

Sak nr. 9/2007

Saken gjaldt fusk ved eksamen i to forskjellige fag, der det ble funnet samsvar mellom disse besvarelsene og kilder på internett. Kildeteksten var på enkelte punkter bearbeidet i besvarelsene, men likheten var til tross for dette åpenbar. Dette irregulære forholdet var så omfattende at det ikke kunne bero på noen tilfeldighet. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, samt at studenten hadde handlet grovt uaktsomt.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging frem til og med 31. oktober 2007, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 10/2007

Saken gjaldt fusk, der det var funnet samsvar mellom studentens oppgavebesvarelse og en kilde på internett. Det irregulære forholdet i saken innebar et brudd på høgskolens retningslinjer, og fremsto som studentens eget arbeid. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde opptrådt grovt uaktsomt.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging, ble enstemmig stadfestet. Utestengingsperioden ble imidlertid satt ned fra åtte til seks måneder.

Sak nr. 11/2007

Saken gjaldt fusk. Det ble funnet samsvar mellom studentens oppgavebesvarelse på en hjemmeksamen juni 2006 og fem kilder. Hun hadde sitert flere steder direkte fra internettkildene, uten at dette fremgikk av teksten eller i litteraturlisten. Dette irregulære forholdet innebar et brudd på institusjonens retningslinjer om kildebruk og referanseteknikk, og den siterte teksten i eksamensbesvarelsen fremsto derfor som klagers eget arbeid. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet grovt uaktsomt.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 12/2007

Saken gjaldt fusk ved hjemmeksamen i to forskjellige fag, der flere avsnitt i besvarelsene enten var identiske, tilnærmet identiske, eller hadde klar likhet med avsnitt i kildene, og uten at dette var markert ved direkte referanser og anførselstegn, eller på annen måte. Dette irregulære forholdet var så omfattende at det ikke kunne bero på noen tilfeldighet. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. Det ble bemerket at Felles klagenemnd ikke kunne endre vedtaket til skade for klager, ved å beslutte utestenging i to semestre.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i seks måneder, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 13/2007

Saken gjaldt fusk, der flere avsnitt i eksamensbesvarelsen enten var identiske eller tilnærmet identiske med avsnitt i kildene, og uten at dette var markert ved direkte referanser og anførselstegn, eller på annen måte. Dette irregulære forholdet var så omfattende at det ikke kunne bero på noen tilfældighet. Felles klagenemnd fant at lærestedet hadde oppfylt sin veilednings- og opplysningsplikt når det gjaldt fusk og konsekvenser av det. Informasjonen på dette området fremsto som klar, konkret, og lett forståelig. Felles klagenemnd bemerket at det kreves klar sannsynlighetsovervekt for å kunne legge forsettlig fusk til grunn som bevist. Dette vilkåret var oppfylt, og underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging frem til 31. desember 2007 på grunn av fusk ved hjemmeeksamen høsten 2006, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 14/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom tre eksamensbesvarelser på oppgavene 1, 2a, 2b, 3a, 4 og 5. To av studentene hadde i klagen innrømmet samarbeid om utforming av besvarelsen, mens den tredje studenten benektet dette. Den sistnevnte studenten erkjente kun å ha veiledet de to andre. Felles klagenemnd uttalte at det ikke var tilstrekkelig bevist at den tredje studentens besvarelse hadde vært påvirket av det ulovlige samarbeidet. Felles klagenemnd var derimot overbevist om at denne studenten hadde medvirket til det ulovlige samarbeidet, ved sin veiledning om løsningen av eksamensoppgaven. Felles klagenemnd fant det bevist at de to studentene objektivt sett hadde fusket, og at den tredje studenten hadde medvirket til dette. På bakgrunn av de to studentenes egne forklaringer, la Felles klagenemnd til grunn som bevist at de hadde handlet forsettlig. Deres rettsvillfarelse ble vurdert som grovt uaktsom, og var derfor ikke unnskyldelig. Felles klagenemnd bemerket at medvirkning til ulovlig samarbeid som ikke påvirker medvirkerens eksamensbesvarelse, ikke gir grunnlag for annullering av eksamen. Medvirker med upåvirket egen oppgave kan kun sanksjoneres med utestenging. Siden den tredje studenten ikke ville få noen reaksjon rettet mot seg, fant Felles klagenemnd ingen grunn til å gå nærmere inn på vurderingen av skyldkravet i forhold til ham. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak om annullering i forhold til de to studentene. Siden det ikke var grunnlag for å annullere eksamen til den tredje studenten som hadde medvirket, og det heller ikke var anledning til å endre vedtaket til skade for ham ved utestenging, ble vedtaket for hans del å oppheve.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering mot to av studentene ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Underinstansens vedtak mot en tredje student ble opphevet i sin helhet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 15/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 3 og 5. Studentene hadde i klagen erkjent samarbeid på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Felles klagenemnd bemerket at fusk i forbindelse med utarbeidelsen av besvarelsen på oppgave 5 var tilstrekkelig, og at dette var en sentral del av eksamen i faget. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 16/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Studentenes rettsvillfarelse var ikke unnskyldelig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Felles klagenemnd avgjorde til slutt advokatens salærkrav.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 17/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist under dissens at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Et flertall på fire i Felles klagenemnd fant at det var så store likheter som umulig kunne ha oppstått på annen måte enn ved ulovlig samarbeid ved utarbeidelsen av studentenes besvarelser. Et mindretall på tre

medlemmer i Felles klagenemnd fant at det var sannsynlig at klagerne hadde samarbeidet ulovlig, men at dette ikke var tilstrekkelig bevist i forhold til beviskravet. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Dissens (4-3).

Sak nr. 18/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, men at skyldkravet ikke var oppfylt. Studentenes påstand om at foreleseren på direkte spørsmål senere hadde gitt uttrykk for at samarbeid var tillatt, var ikke bestridt. Foreleseren hadde heller ikke inngitt merknader til denne påstanden i ettertid. Felles klagenemnd la derfor studentenes forklaring til grunn, og fant at studentenes rettsvillfarelse var unnskyldelig. da både det objektive vilkåret om fusk og det subjektive skyldvilkåret må være oppfylt, ble underinstansens vedtak å oppheve.

Resultat: Underinstansens vedtak ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 19/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 2 og 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 20/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 21/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 3 og 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. Studentens rettsvillfarelse var ikke unnskyldelig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 22/2007

Saken gjaldt fusk, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 3 og 5. Felles klagenemnd la til grunn som bevist at studenten grovt uaktsomt hadde medvirket til fusk. Felles klagenemnd bemerket at medvirkning til fusk som ikke påvirker medvirkerens eksamensbesvarelse, ikke gir grunnlag for annullering av eksamen. Medvirker med upåvirket egen oppgave kan kun sanksjoneres med utestenging. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i

klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Siden det ikke var grunnlag for å annullere studentens eksamen, og det heller ikke var anledning til å endre vedtaket til skade for henne ved utestenging, ble vedtaket for hennes del å oppheve.

Resultat: Underinstansens vedtak ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 23/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 24/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Den ene studenten erkjente samarbeid, mens den andre studenten benektet ulovlig samarbeid og forklarte at han lånte bort sin fullstendige besvarelse til den andre studenten. Til støtte for sin forklaring, viste begge studentene til en tredje medstudent som også hadde vært til stede. Etter en nærmere bevisvurdering, fant Felles klagenemnd at det var like sannsynlig at den ene studentens forklaring var riktig, som at den andre studentens forklaring var det. Denne tvilen om hva som faktisk hadde skjedd, måtte komme den studenten som hadde benektet ulovlig samarbeid, til gode. Felles klagenemnd fant det ikke til strekkelig bevist at besvarelsen til sistnevnte student hadde vært påvirket av dette ulovlige samarbeidet eller at han ulovlig samarbeidet om utarbeidelsen av denne. Derimot var Felles klagenemnd overbevist om at denne studenten hadde medvirket til fusk, ved å ha veiledet den andre studenten og ved å ha overlatt egen besvarelse til henne. Felles klagenemnd la til grunn som bevist, at den ene studenten forsettlig hadde fusket og at den andre studenten kun hadde medvirket. Felles klagenemnd bemerket at medvirkning til ulovlig samarbeid som ikke påvirker medvirkerens eksamensbesvarelse ikke gir grunnlag for

annullering av eksamen. Medvirker med upåvirket egen oppgave kan kun sanksjoneres med utestenging. Felles klagenemnd fant derfor ingen grunn til å gå nærmere inn på vurderingen av skyldkravet i forhold til den andre studentens medvirkning, fordi han ikke ville få noen reaksjon rettet mot seg. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak om annullering i forhold til den ene studenten. Siden det ikke var grunnlag for å annullere eksamen til den andre studenten som hadde medvirket, og det heller ikke var anledning til å endre vedtaket til skade for ham ved utestenging, ble vedtaket for hans del å oppheve.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering mot den ene studenten ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Underinstansens vedtak mot den andre studenten ble opphevet i sin helhet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 25/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. §34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Felles klagenemnd avgjorde til slutt advokatens salærkrav.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 26/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til

Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Felles klagenemnd avgjorde til slutt advokatenes salærkrav.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 27/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 1d, 2b, 3 og 5. Felles klagenemnd fant på tross av de påviste likhetene både i oppgave 5 og i eksamensbesvarelsene for øvrig, at det fremdeles hersket for stor grad av tvil om hvorvidt klagerne hadde samarbeidet ulovlig om utarbeidelsen av innleveringsoppgaven (fusk), til at det kunne slås fast med klar sannsynlighetsovervekt at dette objektive vilkåret om fusk var oppfylt. Felles klagenemnd fant på denne bakgrunn at det ikke var tilstrekkelig bevist at klagerne hadde fusket i form av ulovlig samarbeid ved utarbeidelsen av innleveringsoppgaven. Det objektive vilkåret for fusk var følgelig ikke oppfylt. Da både de objektive og subjektive vilkår må være til stede for annullering og utestenging, fant Felles klagenemnd ingen grunn til å gå nærmere inn på de øvrige rettsspørsmål eller anførsler i saken.

Resultat: Underinstansens vedtak ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 28/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 2b, 3, 4 og 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 29/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket en del likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 30/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 1, 4 og 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studentene hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 31/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 3 og 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. Studentens rettsvillfarelse var ikke unnskyldelig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen.

Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en midlere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 32/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 33/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 3, 4 og 5. Etter en grundig gjennomgang av saken, la Felles klagenemnd til grunn at det ikke var tilstrekkelig bevist at studenten hadde samarbeidet ulovlig om utarbeidelsen av innleveringsoppgaven (fusk). Felles klagenemnd fant at studentens anførte forklaringer på likhetene var like sannsynlige som at de likhetene skyldtes et ulovlig samarbeid ved utarbeidelsen av eksamensbesvarelsene. Det objektive vilkåret for fusk var dermed ikke oppfylt. Da både de objektive og subjektive vilkår må være til stede for annullering og utestenging, fant Felles klagenemnd ingen grunn til å gå nærmere inn på de øvrige rettsspørsmål eller anførsler i saken.

Resultat: Underinstansens vedtak ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 34/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgavene 3 og 5. Studentene erkjente samarbeid på disse oppgavene, men påsto at foreleseren på direkte spørsmål i en sms hadde gitt uttrykk for at samarbeid var tillatt. Foreleseren hadde ikke benektet studentenes påstand eller inngitt merknader i saken.

Studentenes sms, samt foreleserens svar på denne, var slettet. Felles klagenemnd fant at tvilen om det nærmere innholdet i disse meldingene måtte komme studentene til gode, og la studentenes forklaring til grunn. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, men at skyldkravet ikke var oppfylt siden studentenes rettsvillfarelse var unnskyldelig. Da både det objektive vilkåret om fusk og det subjektive skyldvilkåret må være oppfylt, ble underinstansens vedtak å oppheve. Felles klagenemnd fant det ikke nødvendig å gå inn på de øvrige anførsler i saken eller reaksjonsspørsmålet.

Resultat: Underinstansens vedtak ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 35/2007

Saken gjaldt fusk i form av ulovlig samarbeid, hvor det var avdekket likhetstrekk mellom to eksamensbesvarelser på oppgave 5. Den ene studenten erkjente at hun i startfasen samarbeidet ved diskusjoner med andre, men at hun utformet og leverte en individuell besvarelse. Etter en nærmere vurdering av saken, fant Felles klagenemnd i likhet med underinstansen, at det var så store likheter mellom eksamensbesvarelsene på oppgave 5, at de åpenbart skyldtes et samarbeid i større utstrekning enn det studenten hadde erkjent. Felles klagenemnd fant at hennes samarbeid var ulovlig (fusk). Den andre studenten bestred derimot samarbeid. Hun forklarte at hun utarbeidet sin besvarelse selvstendig, men viste frem sitt løsningsforslag til førstnevnte student etter oppfordring fra henne. På bakgrunn av opplysningene i saken, fant Felles klagenemnd at det var like sannsynlig at denne studentens forklaring var riktig, som at hun hadde foretatt et ulovlig samarbeid (fusk). Denne tvilen om faktum måtte komme studenten til gode. Felles klagenemnd fant det ikke tilstrekkelig bevist at besvarelsen til sistnevnte student hadde vært påvirket av dette ulovlige samarbeidet eller at hun ulovlig samarbeidet om utarbeidelsen av denne. Derimot var Felles klagenemnd overbevist om at denne studenten hadde medvirket til fusk, ved å ha latt førstnevnte student få tilgang til sin besvarelse. Felles klagenemnd la til grunn som bevist at førstnevnte student forsettlig hadde fusket og at hennes rettsvillfarelse ikke var unnskyldelig. Felles klagenemnd bemerket at medvirkning til ulovlig samarbeid som ikke påvirker medvirkerens eksamensbesvarelse ikke gir grunnlag for annullering av eksamen. Medvirker med upåvirket egen oppgave kan kun sanksjoneres med utestenging. Felles klagenemnd fant derfor ingen grunn til å gå nærmere inn på vurderingen av skyldkravet i forhold til den andre studentens medvirkning, fordi hun ikke ville få noen reaksjon rettet mot seg. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak om annullering i forhold til den ene studenten. Siden det ikke var grunnlag for å annullere eksamen til den andre studenten som hadde medvirket, og det heller ikke var anledning til å endre vedtaket til skade for henne ved utestenging, ble vedtaket for hennes del å oppheve.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering mot den ene studenten ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Underinstansens vedtak mot den andre studenten ble opphevet i sin helhet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 36/2007

Saken gjaldt fusk i form av plagiat, der det i eksamensbesvarelsen på oppgave 4 ikke var oppgitt noen referanse til internettkilden hvor stoffet var hentet fra. Kildeteksten var heller ikke markert. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 37/2007

Saken gjaldt fusk i form av plagiat, der det i eksamensbesvarelsen på oppgave 4 ikke var oppgitt noen referanse til internettkilden hvor stoffet var hentet fra. Kildeteksten var heller ikke markert. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. Underinstansen hadde fattet et endringsvedtak, hvor myndighet til å dispensere fra utestengingen ble delegert til Studieavdelingen ved institusjonen. Felles klagenemnd uttalte at det er underinstansen som klagenemnd, som er tillagt kompetanse til å treffe vedtak i klagesaker, jf. uhl. § 5-1. Underinstansen kunne ikke uten eksplisitt lovhjemmel delegere vedtakskompetansen til andre, i hvert fall ikke til et sideordnet organ som Studieavdelingen. Endringsvedtaket om dispensasjonsadgang var derfor ugyldig. Etter fvl. § 34 tredje ledd, kan et vedtak i klagesak i utgangspunktet ikke endres til skade for klager. Underinstansen hadde besluttet utestenging med dispensasjonsadgang, som er en mildere reaksjon enn utestenging som sådan. Vedtak om utestenging ville derfor innebære et strengere vedtak enn vedtaket med endringsvedtak fra underinstansen. Felles klagenemnd var derfor i utgangspunktet avskåret fra å kunne beslutte utestenging i sitt vedtak. Unntaket i fvl. § 34 tredje ledd, om at klagerens interesser må vike for hensynet til andre eller offentlige interesser, kunne ikke gis anvendelse i denne saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging i ett semester ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 38/2007

Saken gjaldt fusk, der en student brakte ulovlige notater inn i et forberedelsesrom i forbindelse med muntlig eksamen. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fullbyrdet fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig. I forhold til begjæringen om

oppsettende virkning, hvor underinstansen hadde fastholdt at vedtaket skulle iverksettes straks, bemerket Felles klagenemnd med henvisning til fvl. § 42, at avslag på anmodning om utsetting skal være grunnlagt. Da det ikke var gjort i foreliggende sak, forelå det derfor en saksbehandlingsfeil fra underinstansens side. Felles klagenemnd fant imidlertid at denne feilen ikke ville få noen betydning, siden studenten ikke hadde fått medhold.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i nesten elleve måneder, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 39/2007

Saken gjaldt fusk, der det ble avdekket at avsnitt i klagers besvarelse var identiske med deler av besvarelsen til en student ved en annen institusjon. Sistnevnte besvarelse var publisert på internett. Klager hadde oppgitt en ufullstendig internettadresse som ikke forekom i direkte sammenheng med noen av sitatene. Sitatene var ikke markert. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk i form av plagiat, og at klager hadde handlet grovt uaktsomt. Det ble bemerket at Felles klagenemnd ikke kunne endre vedtaket til skade for klager, ved å beslutte utestenging i ett semester.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 40/2007

Saken gjaldt fusk, der det var avdekket likhetstrekk mellom studentens eksamensbesvarelse og tekst i en pensumbok, samt en fagbok som ikke utgjorde en del av pensum. Disse kildene sto oppført i litteraturlisten på siste side i studentens eksamensbesvarelse, men det var ikke gjort kildehenvisninger i eller foretatt markering av teksten. Felles klagenemnd fant det bevist at det objektivt sett forelå fusk i form av plagiat, og at studenten hadde handlet grovt uaktsomt. Studenten hadde ikke vært i noen unnskyldelig rettsvillfarelse.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging ble stadfestet. Utestengingsperioden ble redusert fra ti måneder til ett semester. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 41/2007

Saken gjaldt fusk i form av plagiat, der det var avdekket likhetstrekk mellom tre avsnitt i to studenters eksamensbesvarelse og en fagartikkel. Denne kilden var oppført i litteraturlisten på siste side i studentenes besvarelse, og det var referert til kilden i noteform i to av avsnittene i besvarelsen, mens det i det tredje avsnittet ikke var noen form for henvisning. Teksten var ikke markert på noen måte i disse avsnittene. Felles klagenemnd bemerket at hensikten med kildehenvisninger er at det klart skal fremgå hva som er studentens eget selvstendige arbeid og hva som er andres. Felles klagenemnd fant det hevet over enhver tvil at det irregulære forholdet i saken innebar manglende kildehenvisning. Det var på det rene hvem av studentene som hadde skrevet de tre avsnittene som det irregulære forholdet i saken knyttet seg til. Felles klagenemnd la til grunn som bevist at denne studenten forsettlig hadde fusket. I forhold til den andre studenten fant Felles klagenemnd at han hadde medvirket til fusk, men at skyldkravet ikke var oppfylt. Vedtaket om utestenging mot ham, ble derfor opphevet.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging i ett år mot den ene studenten, ble stadfestet. Underinstansens vedtak om utestenging i et halvt år mot den andre studenten, ble opphevet. Vedtaket var enstemmig.

Sak nr. 42/2007

Saken gjaldt fusk, der ulovlige notater ble oppdaget hos studenten etter at eksamenstiden var over. Innholdet i disse arkene representerte pensumstoff i eksamensfaget. Felles klagenemnd fant det klart at det forelå et irregulært forhold i strid med bestemmelsen om at ingen hjelpemidler var tillatt på denne eksamen. Felles klagenemnd la til grunn som bevist at det objektivt sett forelå fullbyrdet fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett år, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 43/2007

Saken gjaldt fusk, der ulovlige hjelpemidler ble oppdaget hos studenten i forbindelse med skriftlig skoleeksamen. Felles klagenemnd fant det klart at det forelå et irregulært forhold i strid med lærestedets bestemmelser om hvilke hjelpemidler som var tillatt på denne eksamen. Felles klagenemnd la til grunn som bevist at det objektivt sett forelå fullbyrdet fusk, og at studenten hadde handlet forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester, ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 44/2007

Saken gjaldt fusk, der noen eksamensvakter hadde observert en mengde papirer på studentens pult. Etter at hovedvakten hadde bedt om å få se igjennom papirene, tok studenten alle papirene med seg og forlot eksamenslokalet. Eksamensvaktene fant ikke papirene, og studenten ble bortvist fra stedet. Felles klagenemnd var overbevist om at papirene var ulovlige, og fant det ikke nødvendig i denne saken å ha sett papirenes innhold. Eksamensvaktene observasjon og studentens atferd på eksamensdagen var tilstrekkelig. Felles klagenemnd la til grunn som bevist at studentens papirer under eksamen var ulovlig i henhold til emnebeskrivelsen og eksamensoppgavens forside, og at det objektivt sett forelå fullbyrdet fusk. Felles klagenemnd fant det videre bevist at studenten hadde handlet forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging i ett år, ble enstemmig stadfestet.